«Güneş ve Ay Allah’ın ayetlerinden iki ayettir. Onlar hiç kimsenin ölümü ve hayatı için tutulmazlar! Siz onları gördüğünüz zaman Allah’a dua edin, tekbir getirin, namaz kılın ve sadaka verin.»

Âişe -radıyallahu anha- şöyle dedi: Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-’in zamanında güneş tutuldu. Nebi -sallallahu aleyhi ve sellem- mescide çıktı. İnsanlar onun arkasında saf oldular. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- tekbir aldı ve uzun bir kıraatle Kur’an okudu. Sonra tekbir aldı uzun bir rüku ile rüku etti. Sonra: "Semiallahu limen hamideh" dedi doğruldu. Secde etmedi ve uzun bir kıraatle Kur’an okudu. Bu ikinci kıraati birincisinden daha kısa idi. Sonra tekbir aldı ve uzun bir rüku ile rüku etti. Bu ikinci rüku birinciden daha kısa idi. Sonra: "Semiallahu limen hamideh, Rabbena ve leke’l-hamd" dedi. Sonra secde etti. Bu secdeden sonra son rekâtta da aynı şeyleri birinci rekâttaki gibi söyledi. Böylece Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- iki rekâtta dört secde ile dört rükuyu kemale erdirdi. Namazdan çıkmadan önce güneş açıldı. Sonra hutbe için ayağa kalktı, Allah’a layık olduğu şekilde senada bulundu. Sonra: «Güneş ve Ay Allah’ın ayetlerinden iki ayettir. Onlar hiç kimsenin ölümü ve hayatı için tutulmazlar! Siz onları gördüğünüz zaman Allah’a dua edin, tekbir getirin, namaz kılın ve sadaka verin.» «Ey Muhammed ümmeti! Allah'a yemin ederim ki, erkek kulunun veya dişi kulunun zina edişinden dolayı Allah Teâlâ kadar kıskanç olan hiçbir kimse yoktur. Ey Muhammed ümmeti! Allah'a yemin ederim ki, benim bilmekte olduğumu sizler bilseniz, muhakkak az güler, çok ağlardınız.» Başka bir lafızda: ‘’Dört rekât ve dört secde yaparak tamamladı.’’

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Rasûlullah –sallallahu aleyhi ve sellem- zamanında güneş tutuldu. Bu tutulma alışılmış bir şey olmadığı için onlara şekli ve miktarı bakımından farklı bir şekilde kıyamı uzun tutarak namaz kıldırdı. Uzunca rüku yaptı ve rükuyu uzattı. Sonra tekrardan kıyama dönerek birinci kıraatten daha kısa bir okuyuşta/kıraatte bulundu. Ardından tekrar rüku yaptı ve rükuyu uzunca yaptı. Bu birinci rükudan daha hafif (kısa) idi ve ardından da secde yaptı ve secdeyi uzattı. Daha sonra ikinci rekâtta şekil olarak daha kısa olmasıyla beraber birinci rekâtta kıldığı gibi kıldı. Her bir rüknü daha önceki rükünden daha az olarak kıldı. Her rekâtta dört rükû ve dört secde olarak tamamladı ve sonra da namazdan ayrıldı. Güneş açıldı. Bazı özel durumlarda âdeti olduğu üzere bu namazın ardından insanlara hutbe verdi. Allah’a hamd etti, onu övdü ve onlara vaaz etti. Güneş tutulması oğlu İbrahim’in –radıyallahu anh-’ın ölümüne tesadüf etmişti. Kimileri şöyle dediler: Güneş, İbrahim’in ölümü sebebiyle tutuldu. Zira onlar, cahiliye dönemindeki geleneklerinde olduğu gibi ya büyük bir kişinin ölümü ya da büyük bir kimsenin doğumuyla tutulacağına inanıyorlardı. Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem- elçiliğinin samimi bir şekilde edası ve onlara nasihat olması ve zihinlerinde bulunan bu hurafatları izale etmek ve insanlara fayda vermek için ki bu sahih bir nakile dayanmayan akl-ı selime uymayan bu şeyi

güneş ve ay tutulmasındaki hikmeti beyan etderek, hutbesinde şöyle buyurdu: «Güneş ve Ay Allah'ın ayetlerinden iki ayettir. Onlar hiç kimsenin ölümü ve hayatı için tutulmazlar! Allah Teâlâ kullarını korkutmak ve nimetini hatırlatmak için onları seyir ettirir (yürütür). Siz onları gördüğünüz zaman Allah Teâlâ'ya tövbe ederek yönelerek dua edin, tekbir getirin, namaz kılın ve sadaka verin.» Böyle yapın ki; beklenilen belayı def ve inecek ceza da kaldırılsın. Bundan sonra, Peygamber- sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'a karşı yapılan büyük günahlardan toplumların fesada uğramasını gerektiren ve ahlakını bozan zina gibi günahlara değinerek, bazılarını ayrıntılı bir şekilde anlatmaya başladı. Sadık-ul masduk (doğru söyleyen ve tasdik edilen) olan Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem- Allah'ın öfkesizi ve cezasını zorunlu kılan şeyleri bu vaazında şöyle diyerek kısımlara ayırdı. «Ey Muhammed ümmeti! Allah'a yemin ederim ki, erkek kulunun veya dişi kulunun zina edişinden dolayı Allah Teâlâ kadar kıskanç olan hiçbir kimse yoktur.» Ardından onların Allah'ın azabı hakkında çok az bir şey bildiklerini aktardı. Peygamber –sallallahu aleyhi ve sellem-'in bildiklerini bilselerdi, onları korku alırdı. Ve sevinçli olarak az gülerlerdi. Ağlarlardı ve vakitlerini büyük bir fırsat bilirlerdi. Ancak Allah hikmeti gereği bunu onlardan gizledi.

http://www.sunnah.global/hadeeth/tr/show/5215